

Ποιος είναι ο λόγος που σήμερα αυξήθηκε τόσο πολύ η αμαρτία;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Σας πληροφορώ, αδελφοί μου, ότι αν όλοι συνεργούμε στη σωτηρία των αδελφών μας, με βεβαιότητα γρήγορα πρόκειται να διορθωθούν οι...

Σας πληροφορώ, αδελφοί μου, ότι αν όλοι συνεργούμε στη σωτηρία των αδελφών μας, με βεβαιότητα γρήγορα πρόκειται να διορθωθούν οι κακοί, και να ελευθερωθούν οι πολιτείες μας από τα κακά και τις αμαρτίες.

Διότι, αν ένας μόνο άνθρωπος, που έχει ζήλο θεϊκό στην καρδιά του και αγάπη αδελφική, μπορεί να διορθώσει έναν ολόκληρο λαό, πόσο μάλλον μπορεί να διορθώσει τους αμαρτωλούς τόσο και τόσο πλήθος Χριστιανών, αρκεί μόνο να θελήσουν να αποκτήσουν ζήλο και αδελφική αγάπη στην ψυχή τους;

Αλήθεια! όλη η αιτία της απώλειας των σημερινών αμαρτωλών, και όλη η αιτία, για την οποία σήμερα αυξήθηκε τόσο και βασίλεψε η αμαρτία και ο διάβολος στον κόσμο, δεν είναι άλλη παρά εμείς. Διότι βλέποντας τους αδελφούς μας να αμαρτάνουν φανερά και να κάνουν τόσες κακίες, δεν επιμελούμαστε να πάμε όλοι να τους διορθώσουμε πότε με αδελφικές συμβουλές, και πότε με ελέγχους

επιπληκτικούς. Αλλά άλλος άλλην πρόφασιν προφασιζόμενος, όλοι με μιας σιωπούμε, ησυχάζουμε και αφήνουμε τον καθένα να κάνει εκείνα τα κακά, που θέλει και βούλεται. Αυτό το βεβαιώνει ο Χρυσόστομος Ιωάννης λέγοντας:

«Μη λέμε ότι δε μας ενδιαφέρει για τους άλλους, αλλά να δείχνουμε τη φροντίδα που ταιριάζει σε αδελφούς. Εγώ μάλιστα σας υπόσχομαι επακριβώς και εγγυώμαι σε όλους σας, ότι αν εσείς θελήσετε όλοι, όσοι βρίσκεστε παρόντες εδώ, να μοιραστείτε (τη φροντίδα για) τη σωτηρία όσων κατοικούν σ' αυτή την πόλη, σύντομα θα τη διορθώσετε ολόκληρη...

Ας μοιραστούμε λοιπόν (τη φροντίδα για) τη σωτηρία των αδελφών μας. Αρκεί ένας άνθρωπος πεπυρωμένος με ζήλο για να διορθώσει ολόκληρο δήμο. Όταν λοιπόν αυτός δεν είναι ένας, ούτε δυο-τρεις, αλλά τόσο πλήθος, που μπορεί να φροντίσει για τη διόρθωση όσων αμελούν, τότε λοιπόν δε φταίει τίποτε άλλο, που οι περισσότεροι χάνονται και καταπίπτουν, παρά μόνο η δική μας ραθυμία, και όχι η αδυναμία μας.

Δεν είναι λοιπόν παράδοξο, όταν μεν βλέπουμε να γίνεται στην αγορά κάποιος καβγάς, να τρέχουμε και να συμφιλιώνουμε τους μαχόμενους -αλλά γιατί να μιλάω για μάχη; Γάιδαρο να δούμε πεσμένο, τρέχουμε να βάλουμε το χέρι μας και να τον σηκώσουμε-, ενώ για τους αδελφούς μας, που χάνονται, να αμελούμε; (Ανδρ. α΄).

Πηγή: Από το βιβλίο «Χρηστοθήθεια των Χριστιανών» Αγίου Νικόδημου του Αγιορείτη.

Πηγή: pentapostagma.gr